

9. ЗАДУШНИЦА, КОЛИВО, МЫТАР-СТВА И ПР.

Това е едно важно нѣщо. Ако по смъртъ молитвы, литургіи, колива, парастаси и пр. могатъ да олекчаватъ състояніе-то на умрѣлы-тѣ ни пріатели, то за насъ е една голѣма длъжность да правимъ тѣзи нѣща. Но ако спасеніе-то бѣва само на тойзи свѣтъ, и щомъ умрѣтъ състояніе-то на всички-тѣ е вѣчно опрѣдѣлено отъ Бога, то тѣзи нѣща сѣ не само праздни, но и грѣшны.

Исторія-та на тѣзи обычаи.

Стари-тѣ Гърци правяхъ обѣдъ за умрѣлы-тѣ си пріатели и раздавахъ ястія на народѣ-тъ. Тѣ имахъ третины (τρίτα) девятины (ἐννατα), тридесетины; и послѣ всякъ годинъ принасяхъ молитвы и различни приношенія (νέκυσια) за упокоеніе на души-тѣ имъ. (*) Още вѣрувахъ че души-тѣ на умрѣлы-тѣ ся маяхъ около гробове-тѣ си. Подобно на Гърцы-тѣ вѣрувахъ и стари-тѣ Римляни и отколѣ влѣзихъ-тѣ въ сношеніе съ тѣхъ, Славени-тѣ както и други древни народи. И Евреи-

*) Eschenburg's Manual of Classical Literature page 222.